

© CHRISTOPHE DE MUYNCK

‘Sekswerkers zijn godinnen’

Anne-Laure Vandeputte trekt haar knielaarzen aan voor *My Body as a Commodity*, een broeierig muziektheater over de gelijkenissen tussen performers en sekswerkers.

Anne-Laure Vandeputte – u kent haar als Liesje uit *Grenslanders* of Veronique uit *Red Light* – dook de wereld van de sekswerkers in. Haar onderzoek eindigt op het podium, waar ze in witte knielaarzen en geflankeerd door de flamboyante drummer Andrew van Ostade een stomend statement afsteekt. De sleutelzin? *‘Your trauma has a beat.’*

Wat ben je van plan?

Anne-Laure Vandeputte: Dit onderzoek komt voort uit een eigen crisisje. Sinds mijn vijftiende gebruik ik mijn lijf – eerst als model, daarna als actrice – als een instrument waarmee ik een verhaal van iemand anders invul. Ik werd vaak gecast als sekswerker. Ik speelde een

slachtofferke of een koele femme fatale – altijd een fictief, eenzijdig beeld van dat werk. Deed ik mijn job goed door die vrouwen zo te spelen? (*stellig*) Want er worden ons zo veel verhalen aangeleerd. Over wat het is om een ‘juist’ meisje te zijn. Die verhalen bepalen dan weer waar onze grenzen liggen. Ik wilde met die vrouwen praten, horen wat zij daarvan vinden.

Dus trok je naar Berlijn.

Vandeputte: Ik had via Instagram iemand leren kennen van een Berlijns

‘Ik hou er niet van wanneer mij op het toneel verteld wordt hoe ik mij moet voelen.’

stripperscollectief dat strijdt voor de rechten van sekswerkers. Die vrouwen zijn godinnen. Sekswerkers hebben zo veel inzicht in de rollen die ze tijdens het werken spelen, van psycholoog tot verzorgster. Vaak in onbeschermd

omstandigheden, terwijl er een gigantisch stigma op hen rust. Ik schreef brieven aan de mensen die ik heb ontmoet en schreef over mijn verhouding tot mijn lijf. Zo ontstond de tekst. Het stuk gaat over welke rollen een vrouwenlichaam speelt, met mijn gefictionaliseerde verhaal als vertrekpunt.

Als wie sta je op het podium?

Vandeputte: Als een leadzanger. Goede leadzangers geven je het gevoel dat je de meest authentieke versie van hen ziet. Een concert is een gekke tussenvorm tussen theatrale fictie en grote oprechtheid. Dus experimenteren Andrew en ik met *nightclub vibes*. Het stuk moet rocken en mag niets opdringen. Ik hou er zelf niet van wanneer mij op het toneel verteld wordt hoe ik mij moet voelen. Maar wanneer je als performer eerlijk deelt wat er in je omgaat, dan krijgt het publiek de kans zich daarmee te verbinden. Dat gaan we doen. Met stevige drums erbij. ●

Els Van Steenberghe

■ **My Body as a Commodity** Van 22 tot 24.01 in Monty, Antwerpen, daarna op tournee.